

Špatná rozhodnutí mají trvalé následky.

Roudnice n.L. patří k městům, na jehož podobě se od druhé poloviny začaly neblaze projevovat nekompetentní, nepromyšlené a tedy i nezodpovědné zásahy do jeho promyšleného vzhledu budované od středověku do konce baroka. Tím se porušil jeho charakter a přerušila návaznost na historii, takže se z kdysi krásné městečko měnilo v nezajímavý hybrid, pochybné přitažlivosti. Jakoby se někdo cílevědomě snažil, i když v dobrém zápalu, aby z města bylo vypuzeno vše, co mu dodává půvab, který je již dán přírodním prostředím, řekou, ostrohy, zvlněným terénem, nezvyklým tvarem náměstí, výhledy na památnou horu Říp, a do Středohoří atd., na vše co respektovali předkové, kteří si byli těchto předností vědomi.

Stinnou stránkou průmyslové revoluce v 19. století a „rozmachu“ města bylo **zbourání** cenného gotického kostela, který byl odstraněn, aby se mohla postavit technická budova sloužící provozu dráhy, **zbourání** věže Barborka a dvou křídel pivovaru. Možná naši předkové mohli poněkud posunout budovaný komplex a tyto významné památky ponechat, ale zřejmě volili snazší řešení.

Dále byly **zbourána** mostní věž a všechny městské brány včetně hradeb. O něco později byla **zbourána** renesanční radnice, protože jak říkají prameny, než se radní dohodli, jak ji opravit „sesula se sama“. Potom byly **zrušena** všechna podloubí t.r. na Husově, Arnoštově ulici a na náměstí Jana z Dražic, které bylo celé rámováno podloubími, aby ti, kteří zde procházejí v nepříznivém počasí byli uchráněni, nepočítajíce v to jeho malebnost. Tím bylo město citelně ochuzeno barokní vzhled, který pomáhal s péčí budovat Eusebius z Lobkowicz.

Celkem mohutná výstavba ve druhé polovině 19. století a na začátku 20. století vzhledem k tomu, že nevytvořila vlastní sloh, nemohla ztráty nenahradit. Přesto zde bylo postaveno mnoho secesních velmi hodnotných domů a dokonce ulic.

Fasády většiny z nich byly v desetiletích po únoru 1948 **odstraněny** a vskutku výjimečný reál hotelu Libuše **změněn** na stodolu. I majitelé řady ostatních domů stojících v jádru města směli a mohli zasáhnout do jejich podoby a alespoň vyměnit okna za typizované rámy, které vůbec nerespektovaly původní kompozice hmot. Dalším „světlym“ činem bylo v 70. letech **vybourání** památkově chráněných domů v Havlíčkově ulici, aniž se byl požádán Památkový úřad o povolení. Dodnes zde zůstala pouze prázdná místa, tak jako již léta proluka na náměstí Jana z Dražic, které kdysi patřilo k reprezentativní části města.

Barokní dům nad nádražím se zřejmě **zbourá** sám a otázkou je, co se stane s funkcionalistickou budovou kina, kterou navrhl Kamil Roškot.

V 50. tých letech „byl darován“ zámek rozhodnutím městského úřadu města Roudnice.L vojsku které zde zřídilo vojensko ideologickou Hakenovu školu. S mobiliářem a s poklady, které se v interiérech nacházely se nakládalo značně svévolně, takže mnohé bylo **zničeno** nebo **ztraceno**. Zámek a areál kapucínského kostela a kláštera zůstal po odchodu vojska nevalném stavu, protože se neprováděly téměř žádné stavební opravy. Současné vedení města chce zámek koupit a provozovat. Nebere na sebe snadný úkol, protože se jedná o rozsáhlý areál, jehož zásadní oprava a trvalé provozování nebude jednoduché, při otázce kdo bude do Roudnice n.L. jezdit, pokud si nebude moci prohlédnout zámecké sbírky, s „turistickým boomem“ není možné počítat, nikdo nebude mít důvod se zde zdržet Zámek byl v minulosti evropským skvostem s nepředstavitelně cennými sbírkami, obrazů, užitého umění, hudebnin a hudebních nástrojů knihovnou, stálým orchestrem, kde se konaly premiéry Beethovenových a Heydnových skladeb.

Čím mají být nahrazeny? Zámecké prostory nejsou pro školu vhodné, tuto skutečnost potvrdila i nedávná minulost. Pořádat v zámeckých pokojích plesy signalizují značnou nesoudnost **neznalost** navrhovatelů. **Neznalost zákonů nikoho neomlouvá a proč má jinde omlouvat?**

Současné vedení města se také rozhodlo **zbourat** pivovar, který je dnes jednou z pouhých **šesti** historických památek města, pokud se zahrne do zámeckého komplexu i jízdárna a špýchar a nahradit jej parkovacími místy. Barokní pivovar je jednou v výjimečných technických památek. Proč musí být zbourán? Proč není možné pokusit se o jeho záchranu? Vždyť by tam mohla být zřízena galerie významných rodáků a síň s historií města, muzeum. Do Roudnice by se mohl vrátit archiv, mohly by zde být vybudovány klubovny, multifunkční vzdělávací středisko, ateliéry, kde by se konala jazyková výuka spojená s literární kavárnou a čajovnou, moderní a divadelní a koncertní sál včetně kinosálu. Možná dokonce právě tam by bylo možné konat v jednom centrálním prostoru zmíněné plesy.

Vzhledem k tomu, že je majitelem pivovaru americký občan, je jistě velmi svízelné a náročné něco podniknout. Nějaké možnosti přece musí existovat. Město by jej mělo od něho koupit, protože je poslední příležitost ještě zpracovat projekt a získat na jeho záchranu – na generální opravu finanční prostředky z evropských fondů. Na upozornění z roku 1998 a na příklad města Louny nikdo z vedení města nereagoval. Je dnes situace stále stejná, anebo je možné očekávat od současného vedení zodpovědnější přístup?